

Κατά τον Πausanία (9, 5, 10 – 12), ο Οιδίποδας ζούσε ακόμα, όταν ο Πολυνείκης πήγε να μείνει στο Άργος. Τον κάλεσε στην Θήβα ο αδελφός του, ο Ετεοκλής, να τα βρουν, όταν ο Οιδίποδας πέθανε. Μόνο που δεν τα βρήκαν. Αντίθετα, τσακώθηκαν άσχημα και ο Ετεοκλής έδωξε τον Πολυνείκη. Η άποψη του Πολυνείκη εκφράζεται στον «Οιδίποδα επί Κολωνώ» του Σοφοκλή (στίχοι 1292 – 1307) με τον νεαρό να παραπονιέται στον ακόμα ζωντανό πατέρα του (μετάφραση Γεράσιμου Σπαταλά):

«Από την πατρίδα μ' έχουν εξορίσει / γιατί ήθελα στον παντοδύναμό σου θρόνο / να καθίσω, μια κι ήμουν πρώτος γεννημένος. / Όμως ο Ετεοκλής, αν και νεότερός μου, / μ' έδωξε δίχως να 'χει λόγους πιο ισχυρούς μου / ή να μου παραβγεί στη δύναμη είτε στα έργα, / μα πείθοντας την πόλη. Σ' όλα αυτά κυρίως / θαρρώ πως η κατάρα σου είν' η αιτία, / και να το, / και να το λεν' αυτό και μάντηδες ακούω. / Στο Δωρικό λοιπόν σαν πήγα το Άργος / κι έκανα πεθερό τον Άδραστο, συμμάχους / έκαμα όσους λογίζονται στην Απία / για πρώτοι, και φημίζονται στο δόρυ. / Μ' αυτούς την εφταστράτηγη εκστρατεία στη Θήβα / ξεσήκωσα και ή για το δίκιο μου θα πέσω, / ή θα διώξω απ' τη χώρα αυτούς που με αδικήσαν...».

Σύμφωνα με την εκδοχή που θέλει τον Πολυνείκη να έφυγε με την θέλησή του από την Θήβα, την πρώτη φορά, η Αργεία είχε επισκεφτεί την πρώτη πόλη της Βοιωτίας στους αγώνες προς τιμή του «ηρωικώς πεσόντος» Οιδίποδα. Οι δυο νέοι συναντήθηκαν και αγαπήθηκαν, τότε. Ή είχαν ήδη παντρευτεί, όταν πέθανε ο Οιδίποδας. Όπως και να είχε το ζήτημα, ο Πολυνείκης είχε πάει στο Άργος όχι διωγμένος αλλά ακολουθώντας την αγαπημένη του.

Ο Άδραστος θα του την έδινε ακόμα και αν δεν υπήρχε ο χρησμός, καθώς έτσι αποκτούσε συγγένεια με την βασιλική γενιά της Θήβας, όπως και με της Καλυδώνας με την περίπτωση του Τυδέα. Όσο για τις διαφορετικές εκδοχές σχετικά με το ποιος από τους δυο αδελφούς είχε το δίκιο με το μέρος του, απηχούν τις διενέξεις των κατοπινών που για τους όποιους λόγους υποστήριζαν είτε τον ένα είτε τον άλλο.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Νοεμβρίου 2021)

